

בית משפט השלום בחיפה

כ"ב אלול תשע"ח, 02 ספטמבר 2018

תא"מ 17-09-25749 ברוך נ' מזרחי

בפני כב' הרשמת הבכירה גילה ספרא - ברנע

התובעת ביילי ברוך

נגד

הנתבע קובי מזרחי

פסק דין

1

2 זו תביעת התובעת על סך 33,400 ₪, בדבר הוצאת לשון הרע לפי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965
3 (להלן: "החוק"). התביעה מבוססת על תכתובת במסגרת קבוצת וואטסאפ של "ועד הבית מצפה
4 ורדיה", בו התובעת והנתבע מתגוררים בבניינים נפרדים, וענייני הועד מתנהלים במשותף.

5

התביעה

6 תיק זה החל כתביעה קטנה, והועבר ביום 10/12/17 לסדר דין מהיר בהחלטתי. כתבי הטענות
7 המקוריים תוקנו. ביום 20/3/18 התקיימה לפניי ישיבה מקדמית, אליה לא הגיע הנתבע. קבעתי כי לא
8 ניתן לתת פסק דין בהעדר התייצבות, קבעתי מועד דיון חדש להוכחות, וחייבתי את הנתבע לשלם
9 לתובעת הוצאות משפט בסך 500 ₪. בקשת הנתבע לביטול ההוצאות, נדחתה על ידי. ההוצאות שולמו.

10 ביום 3/7/18 התקיימה ישיבת ההוכחות בתיק, אליה הופיעו הצדדים ללא ייצוג. נעשה על ידי ניסיון
11 להביא לסיום המחלוקת בדרכי נועם, על מנת שיתייצר הצורך לכתוב פסק דין שבמסגרתו תפורט
12 השתלשלות העניינים, שאין בה כדי להחמיא למי מבעלי הדין. הנסיון לא צלח, והצדדים סיכמו
13 טענותיהם בעל פה.

14 עניינה של התביעה בפרסומים, שנכתבו על ידי הנתבע, ונשלחו במסגרת אותה קבוצת הוואטסאפ,
15 כאשר מלבד הצדדים היו מכותבים למסרוניים לפחות תשעה דיירים נוספים. התכתבות המלאה
16 הוגשה על ידי התובעת ביום 2/11/17, ולא היתה מחלוקת כי הדברים נכתבו.

17 להלן נוסח הדברים, המתייחסים לתובעת, כפי שנכתבו על ידי הנתבע, לפני הגשת התביעה:

18 "ביילי אולי במקום להשליך לסכסך ולהתקמצן כל היום תצאי לעבוד סוף סוף ולעשות דברים
19 אפקטיביים. להלשיך".

20 "ביילי בלהגיד עשיתי את עלופה, לעשות זה לא הצד החזק שלך חוץ מהתעלל במנקה המסכן
21 ובחברת יעדים הנהדרת לא עשית כלום".

22 "שהיית מורה אחרי דקה וחצי פוטרת אם אינני טועה..."

23 "עזבי אהובה [שם של שכנה במתחם, הערה שלי, ג.ס.ב.] מה את מפחדת מהמשועממת שאבא
24 שלה מפרנס אותה בגילה הבוגר ביותר ניפגש בבית משפט".

בית משפט השלום בחיפה

כ"ב אלול תשע"ח, 02 ספטמבר 2018

תא"מ 17-09-25749-17 ברוך נ' מזרחי

1 לאחר הגשת התביעה, כתב הנתבע כך :

2 "דיירים יקרים שלום. טרם קבלתי את התביעה הקנטרנית של הגב בילי. במידה ואקבל אני

3 הולך לטעון שזוהי תביעה קנטרנית וטורדנית דבר המוכיח לגבי אופייה של התובעת שלדעתי

4 נובע ממרמור שעמום וחוסר מעש, במידה ואקבל אטען "אמת דברתי" ואבקש עדי אופי

5 שיעידו שהיא : תובעת סדרתית, מלשנית, אינה עובדת, ממונת ע"י אביה בגילה הבוגר ביותר.

6 אינני יודע וכמו כן ציינתי שלמיטב ידיעתי היא פוטרה לאחר זמן קצר כמורה ואם טעיתי זה

7 בתום לב. כמו כן אבקש עדים שיעידו שהיא השמינה בצורה קיצונית בשנתיים האחרונות.

8 תודה מראש קובי,"

9 "תיקון – אין לי טענה שהיא השמינה"

10 "טעות סליחה".

11 אחרי ההודעה האחרונה המצוטטת לעיל, הוסר הנתבע מהקבוצה.

טענות הצדדים

12

13

14

15 לטענת התובעת, הפרסומים שזכרו לעיל נאמרו לאחר תגובתה בגין גביית תשלום חריג ונוסף לדמי

16 ועד הבית, הקשור לעמדות כיבוי האש. לטענתה, פרסומים אלו פגעו בשמה הטוב ובכבודה. התובעת

17 מדגישה את העובדה כי היא אימא חד הורית העובדת לפרנסתה בארבע עבודות על מנת לכלכל את

18 בנה, ואמירות הנתבע, מול כל השותפים בקבוצת הוואטצאפ השפילו אותה, והציגו אותה כאדם בזוי.

19 לטענתה, פרסומים אלו של הנתבע עולים כדי "לשון הרע", כהגדרתה בחוק, והנתבע אינו נהנה מאף

20 אחת מההגנות הקבועות בחוק.

21 הנתבע סבור כי מדובר בתביעת טורדנית וקנטרנית, שדינה דחייה. לטענתו, התובעת לא הכחישה את

22 אמירותיו, ועומדות לו ההגנות הקבועות בחוק, ובעיקר הגנת "אמת דיברתי", מאחר ולטענתו,

23 התובעת אינה עובדת בעבודה מסודרת, ונמצאת לרוב בדירתה. לגוף העניין, טוען הנתבע כי אמירותיו

24 נאמרו בתום לב מתוך רצון להגן על ענייניו האישי, וכל מה שקרה הוא בסך הכל התנגחות ילדותית

25 מטופשת. עוד מציין הנתבע, כי כלפי התובעת קיימות תלונות רבות בגין התנהלותה עם שאר השכנים,

26 וכי התובעת מרבה לתבוע ולריב עם כל הסובבים אותה, לרבות המנקה בשכונה. עוד טען, כי התובעת

27 הוציאה דיבתו בהודעה מטעמה בכך שהציגה אותו כאדם הפוגע בנשים, ועל כך טען כי יגיש נגד

28 התובעת, תביעה נפרדת או לחילופין עומדת לו זכות הקיזוז במידה והתובעת תזכה בסכום כלשהו.

29 וזה תוכן הודעת התובעת בקבוצת הוואטצאפ במענה להודעה הראשונה של הנתבע :

30 "בוא נספר לכולם למה אתה חושב שאני מסכסכת ? כי הגעת עם כמה בחורות לבריקה ואחת

31 מהם הגיעה אלי בוכה. אין לי שום קשר אליך. אל תפנה אלי. אין לך מושג ממה אני מתפרנסת

32 וכל מה שאתה מלכלך פה ישמש נגדך. יש לי נסיון רב בבתי משפט כדאי לך לבדוק עם הועד".

33

בית משפט השלום בחיפה

כ"ב אלול תשע"ח, 02 ספטמבר 2018

תא"מ 17-09-25749-09 ברוך נ' מזרחי

המסגרת הנורמטיבית

סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 מגדיר לשון הרע:

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו

או במקצועו; ..."

יאמר כבר עתה כי אין ספק בכך שכל הפרסומים, בהם עוסקת התביעה, נכנסים תחת הגדרת "פרסום" על פי [סעיף 2](#) לחוק.

[סעיף 3](#) לחוק, העוסק בדרך הבעתה של לשון הרע, קובע כי –

"אין נפקא מינה אם לשון הרע הובעה במישרין ובשלמות, או אם היא והתייחסותה לאדם

הטוען שנפגע בה משתמעות מן הפרסום או מנסיבות חיצוניות, או מקצתן מזה ומקצתן

מזה."

[בסעיף 7א](#) לחוק נקבעו הסעדים להם זכאי נפגע מלשון הרע, ולהלן חלקו הרלוונטי לענייננו –

"... (ב) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם

לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים, ללא הוכחת נזק.

(ג) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, שבו הוכח כי לשון הרע פורסמה בכוונה

לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע, פיצוי שלא יעלה על כפל

הסכום כאמור בסעיף קטן (ב), ללא הוכחת נזק."

[סעיפים 14-15](#) לחוק עוסקים בהגדרת שני סוגי הגנות על פרסומים בזו הלשון [סעיפים אלה מובאים

עם כותרותיהם לשם נוחות, מתוכם מצוטטים רק החלקים הרלוונטיים לענייננו, ג.ס.ב.].

הגנת אמת הפרסום

"14. במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת

והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט

לוואי שאין בו פגיעה של ממש"

הגנת תום לב

"15. במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע

עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:

...

(2) היחסים שבינו לבין האדם שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו חובה חוקית, מוסרית

או חברתית לעשות אותו פרסום;

בית משפט השלום בחיפה

כ"ב אלול תשע"ח, 02 ספטמבר 2018

תא"מ 17-09-25749-09 ברוך נ' מזרחי

- 1 הפרסום נעשה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הנאשם או הנתבע, של האדם שאליו
 2 הופנה הפרסום או של מי שאותו אדם מעוניין בו ענין אישי כשר ;
 3 ...
 4 (10) הפרסום לא נעשה אלא כדי לגנות או להכחיש לשון הרע שפורסמה קודם לכן; "...".
 5
 6 בהמשך, עוסק סעיף 16 לחוק במצבים, המקימים חזקות המבססות או שוללות, בהתאמה, את הגנת
 7 תום הלב :

נטל ההוכחה

- 8
 9 "16. (א) הוכיח הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום באחת הנסיבות האמורות בסעיף
 10 15 ושהפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות, חזקה עליו שעשה את הפרסום
 11 בתום לב.
 12 (ב) חזקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום שלא בתום לב אם נתקיים
 13 בפרסום אחת מאלה :
 14 (1) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא האמין באמיתותו ;
 15 (2) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני הפרסום אמצעים סבירים
 16 להיווכח אם אמת הוא אם לא ;
 17 (3) הוא נתכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהיתה סבירה להגנת הערכים
 18 המוגנים על-ידי סעיף 15."

דיון והכרעה

- 19
 20 הפסיקה החילה את המבחן האובייקטיבי, וקבעה, כי פרסום ייחשב כ"לשון הרע", אם ייתפש ככזה
 21 על ידי האדם הסביר (ע"א 723/74 הוצאת עיתון הארץ בע"מ ואח' נ' חברת החשמל בע"מ ואח', פ"ד
 22 לא(2) 281, 293 (1977); ע"א 466/83 אגמיאן שאהה נ' הארכיגמון דרדריאן, פ"ד לט(4) 734, 740
 23 (1986); ראה גם ע"א 1104/00 דוד אפל נ' איילה חסון ואח', פ"ד נו(2) 607 (2002)).
 24 אין חשיבות לשאלה מה הייתה כוונתו של המפרסם מחד גיסא, ואין חשיבות לשאלה כיצד הבין את
 25 הדברים בפועל מי שקרא את הדברים מאידך גיסא. המבחן הקובע הוא :
 26 "מהו המובן שהאדם הסביר והרגיל היה מייחס לפרסום, והאם היה באותו מובן כדי לפגוע
 27 בשמו הטוב של התובע. בהתאם לכך, אין חשיבות לכוונת המפרסם או לדרך בה הובן הפרסום
 28 על-ידי הטוען לפגיעה בו" (דברי כב' השופטת ביניש בע"א 1104/00 אפל נ' חסון, לעיל).
 29 לאחר שבחנתי את טענותיהם ההדדיות של הצדדים, ועיינתי בתכתובות בקבוצת הוואטסאפ, אני
 30 קובעת כי בחינת הדברים על הרקע שבו נאמרו, מובילה למסקנה כי אין בהם משום לשון הרע
 31 כמשמעותה בחוק לשון איסור הרע. מסקנה זו מתיישבת עם הפסיקה, הקובעת כי לא כל מילת גידוף
 32 או קללה, יש בה כדי להוות לשון הרע.

בית משפט השלום בחיפה

כ"ב אלול תשע"ח, 02 ספטמבר 2018

תא"מ 17-09-25749 ברוך נ' מזרחי

1 לטענת התובעת, הנתבע הפיץ נגדה דברי לשון הרע, באומרו עליה "סכסכנית", "מלשנית", "קמצנית",
2 "משועממת" וכו'. בעיקר הלינה התובעת בדיון, כי הנתבע הרשה לעצמו לתאר אותה כך בפני השכנים
3 בעוד היא אימא חד הורית, מפרנסת יחידה, שעובדת בשלוש עבודות (פרוטוקול, עמ' 5, שורות 5-6).
4 לעומתה, העיד הנתבע כי ידוע לו כי התובעת אינה עובדת בעבודה קבועה אלא בעבודות מזדמנות
5 מספר שנים (שם, עמ' 7, שורה 6). עוד טען הנתבע כי היו חיכוכים נוספים בין התובעת לשאר השכנים
6 המתגוררים באותו מתחם, והוסיף כי עצר את התובעת מצעקותיה על המנקה בשכונה, עוד בימים
7 שהייתה בועד (שם, עמ' 6, שורות 1-14).
8 לצורך הכרעה אם דברים מהווים לשון הרע, שוקל בית המשפט, בנוסף לנורמות החברתיות במקום
9 שבו נאמרו הדברים, גם את נימת הדיבור, את הקול, ואת ההקשר שבו נאמרו הדברים. כאשר מתברר
10 שהדברים נאמרו ברוגז, בכעס או תוך כדי חילופי עלבונות, ייטה בית המשפט שלא לראות בהם לשון
11 הרע. (המלומד אורי שנהר בספרו **דיני לשון הרע**, נבו הוצאה לאור, תשנ"ז-1997, בעמוד 132).
12 יישום הכללים שהותוו בפסיקה, מביא למסקנה כי אין בביטויים שנאמרו, בנסיבות בהם קיים סכסוך
13 מתמשך בין הצדדים, משום לשון הרע אלא הבעת דעה על התובעת. הביטויים בהם השתמש הנתבע,
14 לא נחשבים בעיני לקללות וגידופים. השימוש במילים "מלשנית", "משועממת", "קמצנית", נפוצה
15 בימינו ואף מקובל השימוש בהן בקבוצות בין חברים, ואפילו בפרסומות וכו"ב. השכיחות שבה
16 משתמשים בביטויים אלו בחברתנו ממעיטה מאד מפגיעתם, כך שפגיעה כתוצאה מביטויים אלו כמעט
17 לא קיימת בחברה בה אנו חיים. הביטויים הנאמרים בנסיבות כגון אלה במקרה שבפני, אינם נתפסים
18 בדרך כלל כאמירה עובדתית, במבחן האדם הסביר.
19 על כגון דא, גם אם ביחס לביטוי אחר, נקבע בע"פ 8735/96 **שמעון ביטון נ' ניסים קופ** (פ"ד נב(1) 19,
20 31 (1998)):
21 "תוכן הדברים שפרסם המשיב המתאר את המערער באופן פוגע ולא מחמיא, אינו מתיימר
22 להביא עובדות לידיעת הציבור. הדברים הינם על הגבול שבין "הבעת דעה" לבין הטחת עלבון
23 או גידוף, שאף הם עשויים להיכלל, בנסיבות מתאימות, בגדר לשון הרע, אך אין הם מסוג
24 הדברים שמתעוררת ביחס אליהם חובת ברור אמיתותם."
25 ועוד -
26 "לא אמרתי - ואינני אומר - כי גידופים, קללות והתרסות אינם עשויים לבוא בגדר לשון
27 הרע. ... סינון קללה כלפי אדם, קבל עם ועדה, עלול לבזותו עד-מאד, ועל כן להוות משום
28 "לשון הרע". עם זאת, לא כל גידוף, ולא בכל הנסיבות, יקים עילת תביעה מכוח חוק איסור
29 לשון הרע. "קללות וגידופים מהווים לצערנו חלק מהחיים החברתיים במדינה, ולפיכך קיים
30 חשש שהכרה שיפוטית גורפת בגידופים כב'לשון הרע' תביא להצפת בתי-המשפט בתביעות
31 שזו עילתן. זאת ועוד: ככל שהשימוש בגידופים שכיח יותר, כך נעשית פגיעתם לקשה פחות,
32 עד כי אמירת גידופים מסוימים בנסיבות מסוימות לא תגרום עוד לפגיעה ממשית" (רע"א
33 10520/03 **איתמר בן גביר נ' אמנון דנקנר** (12.11.2006), פורסם בנבו, פסקה 26 לפסק הדין).

בית משפט השלום בחיפה

כ"ב אלול תשע"ח, 02 ספטמבר 2018

תא"מ 17-09-25749 ברוך נ' מזרחי

1 גם הטענה כי יש בהתייחסותו של הנתבע לתובעת כדי לפגוע בשמה הטוב של התובעת ולזלזל בה אינה
2 יכולה, בנסיבות העניין, להקים עילה של לשון הרע. התארים "סכסכנית", "מלשנית", "קמצנית" ואף
3 "מתעללת" הינם תארים בעלי תוכן ערכי ושיפוטי, ויפים לטווח רחב ביותר של התנהגויות. אין ספק
4 כי תיאורים אלו מהווים הבעת עמדה ערכית ולא תיאור עובדתי. אף אם התובעת חשה עצמה מושפלת
5 מתארים אלו, הרי שאין חשיבות כיצד נתפסו הדברים במחשבותיה, באורח סובייקטיבי, אלא למוכן
6 ש"אדם סביר" היה מייחס להם, באורח אובייקטיבי, בהקשר שבהם נאמרו, והאם באותן מילים יש
7 בהם כדי לפגוע בשמה הטוב של התובעת. גם אם יש להצר על הסגנון, בו בחר הנתבע להביע דעתו על
8 התובעת, הרי שבהקשר בו נאמרו הדברים הם אינם חורגים מהבעת דעה, שאינה עולה כדי לשון הרע.

9 "לטעמי, ועל-פי השקפתי, פרשנות אובייקטיבית של משמעות הדברים שנאמרו ע"י הנתבעים
10 (אם נאמרו), מלמדת כי אין לראות בדברים משום לשון הרע. עסקינן באמירות קלילות יותר,
11 או קלילות פחות, ואף אמירות בוטות ומשמיצות, שנאמרו במסגרות פרטיות מצומצמות, על
12 רקע כעס ואי שביעות רצון כלפי התובעת. אמירות שבאו להביע מורת רוח ותסכול. משכך,
13 נאמרו הדברים בחוסר שיקול דעת ולעיתים ברגשות יתר או תוך התבטאויות כעוסות ובלתי
14 נשלטות" (ת"א (מחוזי תל אביב-יפו) 1645/97 קריב מערכות בניה תל אביב בע"מ נ' נוריאל
15 אמנון (28.07.2004, פורסם בנבו).

16 גם אם אניח כי אמירות הנתבע עולות עד כדי לשון הרע, הרי שהתובעת יכולה הייתה בתגובה לפרסומי
17 הנתבע, להכחיש את המיוחס לה, בהתאם להלכה שנקבעה בע"א 809/89 לוטפי משעור נ. אמיל חביבי
18 (פ"ד מז(1) 1, 9 (1992)), הקובעת כי:

19
20 "תרופתו של הנפגע מלשון הרע איננה על דרך פירסום נגדי, מצדו, של לשון הרע על המפרסם.
21 והמבקש לגנות או להכחיש לשון הרע שפורסמה, חזקה עליו שיעשה כן; דבר שאין לו זכר
22 במאמר נשוא דיונו".

23
24 תחת הכחשת טענות הנתבע באותה תפוצה, הוציאה התובעת את כל מה שאגרה בבטנה על הנתבע,
25 כדבריה בקבוצת הוואטצפ, שצוטטו לעיל (עמ' 2, שורות 32-30). ועוד –

26
27 "אני לא יודעת מאיפה קיבלת מידע על עיסוקי ופרנסתי (קודם טענת שאני לא עובדת) אבל
28 תהיה בטוח שאם הייתי המורה שלך לא היית כותב עם שגיאות והייתה לך דרך ארץ
29 בהתנהגות".

30
31 רק לאחר מספר שבועות מהפרסומים, שהובאו לעיל לפי סדר פרסומם, העלתה התובעת ביום
32 14/10/17, לאחר הגשת התביעה כאן, הודעה בקבוצת הוואטסאפ כדלהלן:

33
34

בית משפט השלום בחיפה

כ"ב אלול תשע"ח, 02 ספטמבר 2018

תא"מ 17-09-25749 ברוך נ' מזרחי

1 "שבוע טוב לכולם. לפני מספר שבועות חוויתי בקבוצת ווטס אפ זו פגיעה קשה ואמירות
2 שקריות משוכר שהינו חבר בקבוצה זו בשם קובי מזרחי ומאהובה מינס אשתו של גזבר ועד
3 הבית אורי מינס. כתוצאה פתחתי משפט נגדם בגין הוצאת לשון הרע. אני מזמינה את מי
4 שרוצה להוכיח באמת של אמירות פוגעניות ושקריות אלו להגיע לבימ"ש בחיפה בתאריך
5 31/1/18 בשעה 9:30".

6
7 מההתכתבויות בין הצדדים ומעדותם בפניי בדיון, ניכר כי נוכח קיומה של מערכת יחסים טעונה בין
8 הצדדים, עובר לתביעה, על רקע תשלומי ועד הבית, נקט כל צד כלפי רעהו באמירות פוגעניות.
9 בהתחשב באווירה המתוחה, ששררה בין הצדדים, גידוף שנאמר על ידי מי מהם אינו נחשב כדבר לשון
10 הרע, המקים עליה לפיצוי. מערכת יחסים עכורה זו, היא שהביאה את הנתבע להגיב כך, כלפי התובעת.
11 אני קובעת כי התבטאויות הצדדים, שבנסיבות אחרות אפשר שהיה בה משום הוצאת לשון הרע הייתה
12 במסגרת ויכוחים והלך רוח של "עידנא דריתחא". דבריו של הנתבע היו בבחינת הבעת דעה שלילית
13 על התובעת, ונאמרו בקונטקסט הכללי, באופן שאינם מהווים לשון הרע. ניתן, איפוא, לחשוב, כי
14 ארעה התלהטות יצרים וסערת נפש אצל הנתבע, על רקע הסכסוך המתמשך בין הצדדים.

15
16 בהקשר זה ראיתי נכון לצטט את הדברים שנאמרו בע"א (חי) [4438/07 יוסי זואק נגד גבי בן גלים](#)
17 (25.06.2008, פורסם בנבו):

18
19 "נכון הדבר, שהמערער לא השתמש בביטוי "מפלצת" ולכן המשיב אינו יכול להתגונן באופן
20 זה... ואולם, ביטוי זה לא נאמר בחלל ריק אלא על רקע סכסוך מתמשך בין שני הצדדים...".
21 ועוד -

22 "כאמור, הביטוי לא נאמר בחלל ריק, אלא על רקע הסכסוך בין הצדדים והתלונה הלקונית
23 שהוגשה לאת"ד נגד הנתבעת, שבעיני הנתבעת, נתפסה כלא הגיונית ולא צודקת בעליל.
24 אומנם ראוי לא לעשות בביטויים אלו שימוש, אך מכלול הנסיבות, מובילים למסקנה כי אין
25 בביטויים שהוטחו משום לשון הרע" (ת"א (שלום קריות) 21537-03-11 **שמואל שוסטר נ'**
26 **סימונה שטרית** (31.12.2015, פורסם בנבו).

27
28 טענת ההגנה "אמת דיברתי" לא נשללה ולא הובאו ראיות בעניין, אשר חזקה כי הינן בחזקת התובעת
29 ולא הנתבע, שתיאר את מקור ידיעתו בעניין טענותיו.

30
31 סעיף 18 לחוק קובע:

32
33 "הביא הנאשם או הנתבע ראיה או העיד בעצמו כדי להוכיח אחת ההגנות הניתנות בחוק זה,
34 רשאי התובע להביא ראיות סותרות; אין בהוראה זו כדי לגרוע מסמכות בית-המשפט לפי כל
35 דין להתיר הבאת ראיות על-ידי בעלי הדין".

בית משפט השלום בחיפה

כ"ב אלול תשע"ח, 02 ספטמבר 2018

תא"מ 17-09-25749 ברוך נ' מזרחי

1 לפחות בעניין מעורבותה של התובעת בסכסוכים משפטיים עם השכנים לא היתה מחלוקת, כדבריה
2 בהודעות לעיל: "יש לי נסיון רב בבתי משפט. כדאי לך לבדוק עם הועד", ובהודעתה האחרונה, הכוללת
3 הזמנת קהל הקבוצה למשפט כאן (לעיל עמ' 7, שורות 1-5, ראו גם בפרוטוקול, עמ' 7, שורות 25-28).

4
5 לסיכום ומכל האמור לעיל, אני קובעת כי לא התקיימו התנאים להכרה בנסיבות התביעה כמקימות
6 עילת תביעה לפי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965.

7
8 התביעה נדחית.

9
10 בנסיבות העניין אני מחייבת עת התובעת לשלם לנתבע הוצאות משפט בסך 500 ₪.

11
12 המועד להגשת בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי הוא 15 יום מיום מסירת פסק הדין.

13
14 המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.

15
16 ניתן היום, כ"ב אלול תשע"ח, 02 ספטמבר 2018, בהעדר הצדדים.

17

18 גילה ספרא-ברנע, רשמת בכירה
19

